

«ԱՆԱՀԻՏ»Ի ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐՈՒՆ

Ֆրանսայի ազատագրումէն անմիջապէս յետոյ որոշեցի վերականգնել «ԱՆԱՀԻՏ»-ի հրատարակումը զոր դադարեցուցած էի գերման դրամական չրջանին: Յայտարարեցի որ հանդէսիս այդ վերերեւումը տեղի պիտի ունենար տարին երկու թիւ հրապարակ հանելու ձևով: Այդ յայտարարութիւնը կէտ տու կէտ զործադրեցի 1946 եւ 1947 տարիներու ընթացքին: 1948ի առաջին թիւը իր ժամանակին յոյս տեսաւ, բայց երկրորդ թիւը դեռ չէ երևցած, հակառակ որ 1949ի Յունուարը վերջանալու ժամ է: Ոմանք ատկեց հետեցուցեր են թէ «ԱՆԱՀԻՏ»-ին կեանքը՝ Նիւթական միջոցներու անբաւականութեան հետեւանքով՝ վտանգի մէջ է: Ճիշդ չէ տտիկա: Եթէ չլրջային կարգ մը ծանր աշխատութիւններ զոր ինչ ինչ ազգագուստ կազմակերպութեանց անդամակցելուս համար լարեցուցած են կատարել, ի՞նչ բոլոր ուժերու առ ժամանակ «ԱՆԱՀԻՏ»-ին յատկացնէի, ան շատ ասելի բաժանորդներ կ'ունենոր եւ ես կարող կ'լրջայի տարին ոչ միայն երկու թիւ, այլ վեց թիւ հրապարակ հանել, որովհետեւ «ԱՆԱՀԻՏ», հակառակ իր անկանոն հրատարակութեան, բարեկամներ, դնահատողներ շատ ունի: Բայց ես չեմ կրնար թերթիս Նիւթական շահերը պաշտպանելու համար հրաժարիլ քանի մը ազգագուստ կազմակերպութեանց զործակցելով հայրենականներու ծառայութիւն մատուցանելէ: 1948ի

երկրորդ թիւը գրեթէ ամբողջապէս տպուած էր քանի մը ամիսներ առաջ. բայց ես չուզեցի զայն հրապարակ հանել, քանի որ չէի կրցած շարադրել Գրոնիկը զոր ծրագրած եմ եւ որուն մէջ հանրային այլազան հարցերու վրայ՝ ու մահաանդ մեղմէ առյաւէտ բաժնուած մեծարժէք հայրենակիցներու ամբողջ հոյլի մը մասին՝ մըտածումս արտայայտելու պարտականութիւն ունիմ կատարելու: Եստեղ քանդատեցան անցեալ տարի «ԱՆԱՀԻՏ»-ի վերջին քանի մը թիւերուն մէջ դասած չլրջանուն համար իմ Գրոնիկներս, որոնց լրջութիւնը, անկեղծութիւնը եւ անկողմնակալութիւնը դնահատողները բազմաթիւ են (եւ ատոնց մէջ կը գտնուին հեղինակաւոր հայ մեծ դէմքեր): Այդ Գրոնիկներս, իմ ըմբռնումովս, հրապարակագրութիւն չեն, զրական արտադրութիւններ են, որով այժմեութեան ու հառաւորական պայքարի վրայ չէ որ զլիսաւորապէս կը կրթենին, այլ դրուած են այնպիսի ոգիով մը եւ ոճով մը որ տարիներ ետեւն ալ ընթերցող անոնց մէջ կարենայ տեսական ճշմարտութիւններ գտնել: Ահա ինչու որոշեցի «ԱՆԱՀԻՏ»-ի 1948ի երկրորդ թիւը հրապարակ հանել՝ յառաջիկայ Մարտ ամսուան վերջերս՝ 1949ի առաջին թիւին հետ միասին, որ պիտի պարունակէ շատ ընդարձակ ու բազմատարր Գրոնիկ մը:

Փարիզ, 25 Յունուար 1949

Ա. Զ.

